

**ZBRANE PESMI SODELUJOČIH NA
BRALNEM MARATONU, 18. 9. 2015,
TEMA - IZBIRAJ. SPREMINJAJ. ZDRUŽUJ**

Zbrala in uredila: Urša Žiger

Maribor, september 2015

Kazalo

SPREMEMBA.....	2
IZBIRA JE TVOJA.....	3
SPREMENI SVET.....	4
PRIJATELJSTVO ZDRUŽUJE.....	5
LOČUJMO ZA ŽIVLJENJE.....	6
MESTO PRIHODNOSTI.....	7
EKO PESEM.....	8
KONEC VOJNE.....	9
NOV DAN.....	10
ZDRUŽEVATI JE LEPO.....	11
TO, KAR RES POMENI NAM.....	12
V KATERO KANTO ZA SMETI.....	13
MOJA MAMICA.....	14
ZEMLJA.....	14
BRANJE.....	15
EKO DRŽAVA.....	16
NESKONČEN SVET.....	17
SPREMEMBA.....	18
TA PRESNETA TEHNOLOGIJA.....	19
DOMIŠLIJA.....	20
OMARA.....	21
SANJE – ČUDNO ZDRUŽEVANJE.....	22
ZAKAJ JE TAKO.....	23
EKO LUMP.....	24
ODLOČIM SE.....	25
TEDEN MOBILNOSTI.....	26
BOGAT ALI REVEN.....	27
ČRNA IN BELA.....	28
VSAK JE LAHKO NARAVOVARSTVENI JUNAK.....	29
DREVO.....	30
NAŠE MESTO.....	31
ŽIVLJENJE TAKŠNO ALI DRUGAČNO.....	32
ČE BI LE PRISLUHNILI.....	33
OHRANIMO NARAVO.....	34
ZAKAJ ŽIVIM?.....	35
LJUBEZEN.....	35
NJENA POT.....	36
TRAPPED.....	37
TOMBSTONE.....	39

SPREMEMBA

»Spremenimo svet!«
glasi se vzклик iz množice.

A kaj, ko sprememba ne bo velika.
Ampak majhna.
Tako majhna, da je
noben ne opazi.
Tako majcena, da jo vsak pohodi.

A mi jo bomo naredili –
to spremembo
v spreminjanju sveta.
Zato, da bodo druga spreminjanja
boljša, lepša in večja.

Ker spreminjati
moramo prvo sebe in nato drugje.
Pod žgočim soncem in
dežjem spreminjamo
spreminjamo svet.

Anja Škamlec, 9. razred
OŠ Kungota

IZBIRA JE TVOJA

To noč pridi z menoj,
zapri oči in odletiva
na krilih misli še nocoj,
v svet neznan se napotiva.

Ko prispela bova tja,
kjer življenjska je izbira,
na razpotju dobrega in zla,
se na dve strani pot odpira.

Prva kakor senca temna,
ki v mraku ti sledi,
druga kakor žarek svetla,
kot sonce, ki polepša dni.

Na koncu prve čaka te zaklad,
bogastvo, ki mu para in ne kraja ni,
a žal zlato ni uspeha več en sad,
saj dolgo kot muha enodnevnica živi.

Na koncu druge je poštenost,
ki ti z žuljavo roko,
daje v slovo vztrajnost
in oljčni venec na glavo.

Na razpolago imaš dve poti,
a le ena te kralja v življenju naredi.
Sedaj lahko odpreš oči,
ves tvoj svet na dlani ti leži.

Vesna Muzek, 8. razred
OŠ Franca Rozmana – Staneta Maribor

SPREMENI SVET

Spremeni slab svet
v drugačen nov planet,
z rožami, metulji in ljubeznijo obdan!

Za nov planet spremeni grde misli in zamere
v sladke karamele,
ki razdajal jih boš vsepovprek.

Spremeni vse grde besede v
v lepe nove speve,
ki pisal jih boš dan za dnem.

Spremeni tudi vse stvari,
ki jih zakopal v spominu si,
s katerimi užalil si nekoga,
ali celo razjezil psihologa!

To bo naš novi svet,
ki spremenil bo planet!

Zala Bradač, 5. razred
OŠ bratov Polančičev Maribor

PRIJATELJSTVO ZDRUŽUJE

Nekega dne je prišla nova.
Vse sošolke so se iz nje norčevale,
jo iz iger izključevale,
nikoli je niso izbrale.
Želela sem nekaj narediti,
njihovo mišljenje spremeniti.

Neli sem za prijateljico izbrala,
se z njo igrala.
Veliko sva se smejala in hihitali,
si skrivnosti delili in veliko lepega odkrili.

Sošolke so ugotovile,
da napako so naredile.
Hitro so se odločile,
da z Neli bodo se družile.

Zdaj se skupaj smejimo,
si skrivnosti delimo ter prijateljstvo krepimo.

Brina Vajzman, 5. razred
OŠ bratov Polančičev Maribor

LOČUJMO ZA ŽIVLJENJE

Deklica gre v desno smer,
tam bilo je kopališče,
a zdaj je le smetišče.

Slišim zvok iz daljave,
to so ptičice rjave,
kje so njihove goščave?

Glejte levo, glejte desno!
To postaja preveč resno.
Zemlja vsa bo ovenela
in kar hitro vsa zbledela.

Združimo moči, ločujmo zdaj smeti,
saj preveč jih naokrog leži.

Prosim vsi napnimo sile,
da se najhujše stvari ne bi zgodile!

Spremenimo naše dragoceno okolje na bolje!

Živa Petrič, 4. razred
OŠ Janka Padežnika Maribor

MESTO PRIHODNOSTI

Želimo si mesto,
v katerem ne bi onesnaževali
in papirčkov v naravo metali.

Spremenimo ga.
Poberimo karton, plastenke...
da bo mesto lepše.

Tako bo vse veliko bolje,
saj bi se vsi združili in sodelovali,
da bi vse smeti pobrali.

Ela Cerar, 4. razred
OŠ Janka Padežnika Maribor

EKO PESEM

Vsi si želimo,
lepih gozdov,
včasih dobimo,
zalogaj EKO plodov.

Bodimo EKO,
spijmo mleko,
stopimo v nov dan,
z EKO soncem obsijan.

Danes EKO svet,
naredi EKO polet
in postane EKO zadet.

Ko EKO noč,
dobi svojo EKO moč,
Zemlji v dar,
za okolje nam je mar.

Dan EKO zaspan,
v zadregi,
je na EKO negi.

Za EKO planet,
nekaj naredimo,
vsi smeti v koš,
pospravljati hitimo.

Modro nebo,
čista voda,
vedno bo tako,
to je EKO moda.

Lektorirala to pesem je EKO lama,
predstavilo jo gledališče EKO Drama,
sponzor je žurka najboljša EKO galama,
napisala za vas pa sem jo EKO sama.

Doroteja Drevenšek, 5. razred
OŠ Angela Besednjaka Maribor

KONEC VOJNE

Šola bila je dolgočasna,
dokler v razred ni prišla
begunka Jasna.

Povedala nam je, da s
starši pred vojno je bežala
a, da sta jo v Sloveniji
pričakala mir in zabava.

Naučila nas je tudi
njihovega jezika in povedala
kako se po njihovo tika.

Ko zgroženo smo poslušali
kako je pred vojno bežala
in kako huda vojna godi se
tudi okrog pa smo se odločili.

Da bomo vojsko otrok naredili,
ki bo ustavila vojno po svetu, da bodo
mir, zdravje in veselje vladali planetu.

Zala Casar, 5. razred
OŠ Angela Besednjaka

NOV DAN

Vsak dan je nov.
Nov začetek poti
za cilje, za sanje,
za nove ljudi in stvari.

Vendar vsak dan ni le nov,
temveč je tvoj, vsak po svoje,
za tvoje srce, misli, spoznanja,
izbire in odločitve, ko čas te priganja.

Torej skrbno premisliš, pretehtaš,
in dobro poslušáš – poslušáš srce,
ki naj ti pove,
koga izbrati, kako ravnati.

Nato se ozri:
sprejmi, kar dobrega vidiš,
daj, kar moreš in znaš,
in naenkrat spoznaš,
da ta lep, nov dan,
prinesel je srečo, veselje,
in toplo srce,
ko noč je ponesla misli v dalje.

Dora Boc, 5. razred
OŠ bratov Polančičev Maribor

ZDRUŽEVATI JE LEPO

Najprej se vsak rodi.
Nato zraste v fanta ali punco, pridružita se mu še bratec ali sestra.
Pri igri se združita, pri prepiru razdružita,
proti staršem se spet združita, že zakaj spet razdružita.
Oj, takšen je naš svet.

A združiti se je nekaj lepega, saj nikomur nič ne škodi in
ljubezen je nekaj posebnega,
nekaj kar ne moreš razložiti.

Združimo moči in pomagajmo, da bodo vsi na svetu
imeli to posebno ljubezen,
da bo svet kar plesal in poskakoval,
a mi združili skupne bomo moči in
v svetu red vzpostavili.

Anamarija Ribič, 5. razred
OŠ bratov Polančičev Maribor

TO, KAR RES POMENI NAM

Izbira včasih težka je,
pa vendar lahko,
ko posije mavrica,
na tistega,
na tisto,
kar res rad imaš.

Ko nekdo nekaj spremeni,
to vseč mi ni,
ker stare stvari najlepše so,
če jih le ohranimo.

A ko združimo izbiro in spremembo,
dobimo to, kar nam veliko pomeni.
Dobimo prijateljstvo, sanje, življenje in družino!

Iris Šaberl, 5. razred
OŠ Janka Padežnika Maribor

V KATERO KANTO ZA SMETI

V katero kanto za smeti,
bi metali vsi?

V rumeno... je vseeno.

V rdečo za gnečo?

V modro za kobro?

Kaj pa v zeleno?

Uh... in kam bom vrgla stare nože...

Kar med rože?

Aha, že vem!

Vsi lahko mečemo naše smeti
v kanto za ljudi!

Mirai Eder Dobaj, 5.a
OŠ Prežihovega Voranca Maribor

MOJA MAMICA

Ljuba moja mamica
lepa si kot rožica,
ki rada jo imam.
Dišeča si kot medek,
ki ga je medvedek.
Dobra si kot čokolada,
v srčku mojem je razvada.
Ti si moj bonbonček,
ki me greje kakor sonček.
In ko zjutraj se zbudiš,
me s pogledom obžariš.

ZEMLJA

Na Zemlji je mnogo različnih reči,
od živali, do ljudi.
Tu imamo še naravo,
v njej počutimo se zdravo.
V naravi plešem, pojem, se igram,
zato veliko več veljam.
V naravi plešem, pojem, se vrtim,
da se lažje umirim.
Vedno nekam odhitim,
da se veliko naučim.
Peljemo se sem in tja,
saj je Zemlja naša vsa.

Hannah Krautberger Balažić, 5. razred
OŠ Prežihovega Voranca Maribor

BRANJE

Branje so sanje!
Brati ne znajo vsi.
A... če ne znajo... jim beremo mi.
Nekateri ne marajo branja,
zato njihov možgan(ček) ne sanja.
V pravljicah je kak junak – to pa res ne more biti vsak!
Branje ti vzbuja domišljijo,
da zraven lažje prepevaš svojo melodijo.
Ko bereš, se vživiš v pravljico
in zdi se ti, kot da loviš mravljico.
Tako te branje
popelje v najboljše sanje.
Zato še dalje berite
in svoje znanje merite.

Sonja Petrović, 5. razred
OŠ Prežihovega Voranca Maribor

EKO DRŽAVA

Mi ne vidimo več sveta,
takšnega kot je le ta,
ampak samo še igrice, telefone in
razne zvoke ra ta ta ta...!

Malo sem in tja in če želimo,
že se računalnika znebimo.
Telefon naj kar zvoni,
še bolje, sploh ga ne prižgi!

Eko državo vsi že poznamo,
zakaj se ji ne pridružiš tudi ti,
če si pa enak kot mi vsi?!

Urška Murko, 6. razred
OŠ Rada Robiča Limbuš

NESKONČEN SVET

Za računalnikom sedim in
se vprašam, kaj bi bilo,
če računalnika ne bi bilo.

Odpeljem se v neskončen svet
spoznavat naravo in naš planet.

Ko spoznam naravo in naš planet,
si rečem:« Saj računalnika sploh ne bi bilo potrebno imet!«

Škoda, da ne moremo sveta spremenit,
da bil bi ta naš planet še vedno plemenit.

Neja Tripkovič in Lucija Vanček, 6. razred
OŠ Rada Robiča Limbuš

SPREMEMBA

Za zabavo se vsak dan vozim v mesto
in pohajkujem po onesnaženem zraku
in trgovinah često.

Potem pa nekega dne srečam na Pohorju
svojo novo sošolko Deni,
ki mi življenje spremeni.

Zdaj vsak dan vstran od izpušnih plinov
s kolesom po hribih drvim,
nato pa se s prijatelji med drevesi podim.

Lana Leskovar, 6. razred
OŠ Rada Robiča Limbuš

TA PRESNETA TEHNOLOGIJA

Urška je moja sošolka in zelo rada rolka,
A še raje ima računalnik, zato ji v roke potisnem likalnik.

Namesto njene pomoči,
Urška likalnik vrže v smeti.

Jaz pa rečem: Čas je že, da te naučim,
zakaj jaz za računalnikom ne tičim!

Ona pa: Misli si!
Računalnik največ pomeni mi!

A sem spremenila jo in
zdaj jo vidimo s knjigo ali rolko.

Tudi ona sedaj trdi, da tisti,
ki za računalnikom sedi,
živi v svetu tehnologije,
kjer nihče nikogar ne pozna in
srce ničesar ne zazna.

Larisa Mihailović, 6. razred
OŠ Rada Robiča Limbuš

DOMIŠLJJA

Tam za mejo znanja domišljija ima svoja stanovanja.
Tam v majhni glavici otrok je polno domišljjskih razpok.
Tam, kjer je važnejša še od znanja, domišljija se vsem klanja,
je velika enciklopedija, po imenu Fantazija.
V hiši domišljije je polno enciklopedij, ki rade te imajo
in ti odgovore na stotine vprašanj dajo.
Domišljija je poskočna, včasih celo krvoločna, kruta, včasih celo naduta.
Je kot koledar, ki ni nikoli star, ker se vedno novega naučimo,
torej več znanja pridobimo.
Domišljija je tisto, kar nas sestavlja in nas tudi pozdravlja,
je naš privaten svet, ki je pri vsaki duši zelo lep.

Ema Oštir, 7. razred
OŠ Franca Rozmana – Staneta Maribor

OMARA

Moja omara je široka in velika,
da bi vanjo lahko stlačil dva bika.
Mojo omaro tudi vedno mika,
zakaj petelin kikirika in če ima ušesa velika.

Omara občasno škripa,
včasih pa tudi nerga,
ker je preveč naložena.
Ta omara ni jeklena, zato je pa lesena.

Shranjuje mi stvari,
tega se iz dneva v dan bolj veseli.
Saj to je njeno delo,
ki opravlja ga veselo.

Miha Čirič Budihna, 7. razred
OŠ Maksa Durjave Maribor

SANJE – ČUDNO ZDRUŽEVANJE

Znajdeš se sredi puščave,
kjer kavo pijejo krave.
Med njimi pa en slon,
ki je mar mu za bonton.

Sam kaj prida nisi oblečen,
v pižami hodiš naokrog.
Iz nosu ti svečka leze.

Ko z rokavom jo obrišeš
te opazi slon,
ki je mar mu za bonton.
Zdaj ti huda prede,
saj te pošlje v zapor na južni pol.

Tam so tigri in žirafe,
tam so levi in gazele,
tam so tudi psičke bele...

Dovolj ti je
in rečeš STOP,
in že si buden kot napolnjen top.

Katarina Ribič, 7. razed
OŠ Maksa Durjave Maribor

ZAKAJ JE TAKO

Zakaj se otroci klovnu smeji,
ko ti vragolije naredijo?

Zakaj otroci hitreje nalogo naredijo,
če zato nagrado dobijo?

Zakaj se otroci teme bojijo
in v temi težje zaspijo?

Zakaj mama ponori,
ko soba pospravljena ni?

Zakaj je tako?
Odgovor na to je: »Zato«.

Aleksej Čosić, 7. razred
OŠ Maksa Durjave Maribor

EKO LUMP

Eko mleko,
je že prava modna muha,
k žgancem se lepo zakuha.

Eko kesoni so pravi bonboni,
reciklirajo plastiko in drugo nesnago,
za naše podjetje Snago.

Bencin,
to je pravi hudir.
Onesnažuje okolje bolj kot kateri drugi vir.

Zakaj avti in ne kolesa?
Zakaj plastika in ne drevesa?

Zato stopimo skupaj vsi,
ki vsaj malo zanimaš nas Zemlja ti.

Eko šole,
to smo mi!
Zaradi katerih ne smrdi na
naši Zemlji.

Vsak lahko prispeva kaj,
da zelen bo naš planet.
In,
da lepo bo tu živet.

Ajša Mara Kacjan, 7. razred
OŠ Angela Besednjaka

ODLOČIM SE

Odločim se veseliti
ali žalostna biti,
odločim se jezno kričati
ali smejati,
odločim se potovati
ali doma ostati,
odločim se govoriti
ali bolj tiha biti.

Odločim se hiteti
ali počasi živeti,
odločim se imeti
ali želeti,
odločim se kdaj pomagati
ali kdaj končati,
odločim se sprejeti
ali zavrniti.

Odločim se slediti
ali ponoviti,
odločim se žrtvovati
ali samo ob strani stati,
odločim se zavedati
ali nalašč spregledati,
odločim se predati
ali zmagati.

Odločim se ali bom dobra
ali slaba oseba
in
lahko se odločim zaiti
ali pa raje na pravo življenjsko pot stopiti.

Hana Oštir, 8. razred
OŠ Franca Rozmana – Staneta Maribor

TEDEN MOBILNOSTI

Bralni maraton je spet,
z roko v roki radi šli bi v svet.

Toda mi smo tu zato,
da svoje prispevke darujemo.

Letos tema je mobilnost,
ki v nas prebudi kreativnost.

Pa prisluhnimo:

Teden mobilnosti je spet,
telefonom bomo zakrili pogled.

V žep jih bomo spravili
in se v naravo odpravili.

Promet se zrečil bo,
kolesarjev ne primanjkovalo bo.

Ljudje bodo šli na sprehod,
kot zapravili denar za shopping pohod.

Po radiju sporočili so,
da o mobilnosti veliko predstavitev bo.

Koncerti se bodo odvijali,
ljudi k mobilnosti spodbujali.

Potem smo tu še mi,
ki nas bralni maraton vzpodbudi,

da iz knjig naučimo se več,
kot iz računalniških igric,
ki jih je žal preveč.

Nataša Sernc, 8. razred
OŠ Franceta Prešerna

BOGAT ALI REVEN

Tam stoji,
z denarjem posut,
v nove čevlje obut,
od vsega bogastva kar nadut.

Tam stoji,
reven kot cerkvena miš,
v telo mu piha mrzel piš,
in čaka, da dobi mogoče poslednji drobiž.

Tam čaka,
da izgine zadnji mozolj,
da odraste dovolj,
da postane bogat bolj.

Tam čaka,
da drobiža dovolj zbere,
da obleke si opere,
za ostalo se denarja dovolj ne nabere.

Tam občuti,
da preveč vidi sebe,
da odgnal je tebe,
bogastvo je krivo vse zmede.

Tam občuti,
da ne rabi bit' bogat,
da je dovoljeno kak cent s ceste pobrat,
da zaradi tega ne bo naredila zemlja napačen obrat.

Tam stoji,
reven ali bogat,
zdaj se zaveda,
da se svet lahko drugače pogleda.

Maja Ambrožič, 8. razred
OŠ Kamnica

ČRNA IN BELA

Bela.

Vzela sem te iz jutra,
kjer vsakič sonce vstaja
in tvojo belo svetlobo razliva
do vsakega konca in kraja.

Luči slepijo,
a nikogar ne motijo,
ker si tako lepa.

Črna.

Vzela sem te iz noči,
da bi ves čas gledala zvezde,
ki visijo na tebi
in spuščajo mehke sence na ljudi,
ki obstanejo,
ostrmijo,
ker si tako lepa.

Siva.

Tako edinstveni barvi,
in druga drugi tako drugačni.
A dve nasprotji skupaj,
sta lahko tudi skupaj privlačni.

Jana Valdhuber, 8. razred
OŠ Kamnica

VSAK JE LAHKO NARAVOVARSTVENI JUNAK

Vsem, ki poslušate, bi rada sporočila,
da sem se nekaj pomembnega odločila
in sicer to, da se bom pogosteje s kolesom vozila.
Raje vozite kolo namesto avtomobila,
lahko tudi slednjega, a le, če je sila.
Izbirajmo dobre stvari za okolje
in vsi se bomo počutili bolje.
Spreminjajmo prostor, v katerem živimo,
saj na cesti vedno preveč hitimo.
Na cesti je vedno več nesreč,
zato poskrbimo, da jih ne bo še več.
Avtomobili niso dobri za naravo,
zato razmišljajmo s svojo glavo
in naredimo zadevo pravo:
pojdemo raje peš, ker je bolj zdravo.
Zdravo za naravo in ljudi,
ker nam za okolje vseeno ni.
Želimo si varno okolico,
želimo si čisti zrak
in k temu lahko pripomore prav vsak.
Če greš v službo peš, ti bo lepo,
ali pa namesto avta sedi na kolo.
Lahko pa si izbereš vlak.
Če narediš vsaj eno stvar,
si naravovarstveni junak.

Nuša Kričej, 8. razred
OŠ Miklavž na Dravskem polju

DREVO

Boš v lončku
večno ždel,
s pokrčenimi koreninami
nikamor rasti imel?

Zaprašena polica –
to ni tvoj kraj,
obstaja mnogo več
kakor svet znotraj saj.

Osvobodim se
izpod lažnega okrilja,
namesto pozabljivega lastnika
bom sam svoja dovilja.

Nič več lončnica ne bom;
stran od tod bežim,
še le zdaj življenjskih se prvin učim.

Vetrc brije mi v ušesa,
sneg cepi drobce stran,
v srčiki moji
zmeraj sem nekoliko bolan.

Kaplje pronicajo vame,
zdaj biti para si želim,
v nekaj gmoti podobnega
se z zrakom spojim.

Tukaj sem rad;
stegujoč se za dobrim
zrem v daljavo,
in svojo figuro vidim
brez kakršnihkoli blokad.

Ana Štuhec, 9. razred
OŠ Kungota

NAŠE MESTO

V mestu gradijo se nove ceste,
ampak to tako že veste.

Avtomobili na veliko začeli so voziti,
konjske vprege pa muzeje krasiti.

Začel se kopičiti je plin,
nastal je sam en velik dim.

Bolezni so prihajale na dan,
kar zdravnikom ni šlo v plan.

Otroci kar po cesti odvisni so od telefonov,
po trgovinah je na izbiro tudi več bonbonov.

Župan za glavo se drži,
saj pritiska vzdržati ni.

Mesto prišlo je na slab glas,
župan dobiva vse več sivih las.

Klobuk postal je streha Maribora,
cesta pa ena sama zapora.

Ker pa dober duh združuje nas,
kolo postalo je del nas.

Teja Brdnik, 7. razred
OŠ Draga Kobala

ŽIVLJENJE TAKŠNO ALI DRUGAČNO

Peljemo se peljemo daleč za goro,
živimo življenje, kakor ga lahko.

Ptice žvrgolijo,
da lahko živimo.

Jaz pa družino imam,
da ljubiti znam.

Svet mode, nakupovanje...
Ampak najboljše je kmetovanje.

Ptice rumene,
Zelene, vse enake
ljubimo pa
le naše.

Življenje takšno ali drugačno,
meni je vseč.

Nina Črnčič, 7. razred
OŠ Draga Kobala

ČE BI LE PRISLUHNILI

Prazne obljube.
To je vse, kar slišimo od njih.
A vseeno naivni ljudje.
Pričakujejo boljši svet.
Našo državo potiskajo globlje in globlje v past.
Kakšna demokracija?! Oni imajo oblast.
Zatiskajo si oči,
pa čeprav imamo mi, navadni smrtniki
toliko idej in dobrih ljudi.
Zdaj smo mi edino upanje,
če le kdo prisluhnil bi,
marsikaj lahko se spremeni.

Doroteja Zupanič, 8. razred
OŠ Draga Kobala

OHRANIMO NARAVO

Izbiraj naravno, spreminjaj navade,
saj verjamem, da za naravo bi dal vse zaklade.
Združuj prizadevanja, ker v slogi je moč,
skupaj pojdimo naravi na pomoč.

Naj gozdovi ostanejo čisti,
polni smeti enostavno niso isti.
Vsak plastičen odpadek se razkraja vsaj 200 let,
zato ga recikliraj,
sicer Bog ve kakšen čez nekaj desetletij bo naš svet.

Opusti staro razvado
in naj ti pride v navado,
da uporabljaš javni prevoz,
s tem okolju prijazen boš.

Narava je naš največji zaklad,
zato jo spoštuj
in imej jo rad!

Mojca Rob, 8. razred
OŠ Draga Kobala

ZAKAJ ŽIVIM?

Vprašam se zakaj živim,
kaj hočem, kdo sem?
Odgovora ne vem,
le to vem, da živim!

Živim, kot sama hočem,
nihče mi ukazovati ne more.
Jaz sama si krojim življenje,
sama misliti le znam.

Sama mislim o življenju,
o samoti, ki jo čutim.
O izkoriščanju na svetu,
o nasilju, ki ga je vse več.

Lep svet nam prednik je dal,
da človek bi ga varoval.
Človek bo uničil svet,
ker od vsega je že čisto zadet.

LJUBEZEN

Ljubezen je večna,
ljubezen je sveta.
Če ljubi te tisti,
ki rad te ima.

Ljubezen mu vračaj,
mu s srcem poplačaj,
potem bosta srečna,
do konca oba!

Špela Vuzem, 3. letnik
Biotehniška šola Maribor

NJENA POT

Neke nedelje smo se domov vrnili že popoldne. Mami je šla kuhat kosilo, z očijem sta si v kuhinji nekaj šepetala, nato pa je oči zelo skrivnostno izginil skozi vrata. Vrnil se je čez kakšno uro in s seboj prinesel manjšo pleteno košaro, iz katere je kukal pasji smrček. Tako smo dobili Jackieja, vendar smo na začetku vsi predvidevali, da je psička.

Mladič je takoj skočil iz košare, malo zabevskal in nas začel vse po vrsti ovohavati, nato pa skočil Emmi v naročje in jo polizal po vsem obrazu. Emma je vsa navdušena razglasila, da bo kosmatinki ime Lady in da je stooostotno njena, toda čez nekaj časa se je nove ljubljenske naveličala. »Mami, daj jo dol!« Mami je dvignila Lady in jo položila na tla, nato pa vprašala očeta, če je prepričan, da je to punčka.

»Ja,« je odgovoril oči, »rekli so mi, da je psička. Zakaj?«

»Ker ni. Poglej!«

»Oh! Res je fantek! Dekleti, spremeniti bo treba ime.«

»Naj ga tokrat izbere Daisy,« je predlagala mama.

»Prav. Ljubica, kako ti psiček izgleda?«

Dvignila sem psa in si ga ogledala. »Kot... kot Jackie.«

Mami in očka sta se pričela smejati. »Dobro,« je rekel očka, »pa naj bo Jackie. Ha, glede na to, da ste pri hiši same ženske, bom imel zdaj vsaj malo "moške" podpore.«

In devetletna Emma je vstala, stopila k njemu, mu zlezla v naročje in rekla: »Ja oči, ampak ženske še vedno prevladujemo, ker smo tri, veš?«

Oči je prasnil v smeh in vrgel Emmo v zrak da je zacvilila od zadovoljstva. Nato pa je pogledal mami. »Lanie, kaj ju ti učiš?«

Eva Kurnik, 3. letnik
Srednja ekonomska šola Maribor

TRAPPED

I'm trapped in a hole with nowhere to hide,
with no one to count on, nobody is there by my side.

There is no escape,
everything is lock, everything goes wrong
and there is no possibility I will stay strong.

People don't see me though I'm hurt,
People don't hear me though I'm screaming.

I'm trapped in a hole with nowhere to hide,
With no one to count on nobody is there by my side.

Even when I find the key
and I break free, I have none to hug to live with,
I guess a lovely life is just a myth.

My life goes by, there is no reason to breath
that would just keep me alive, but I'm
already dead underneath.

I cannot move this iron wall,
Its too heavy for my soul.
My life is just like a waterfall,
everything goes and it never comes
back where it belongs.

I'm trapped in a hole with nowhere to hide,
with no one to count on nobody
is there by my side.

When you're thinking about
the ones you've lost,
it's the worst feeling you could ever cross.

Tell me who you loved and who went away,
tell me what you've got to say.

Some memories are perfect, some are not,
but I know that mine mean a lot.

Tonka Masič, 8. razred
OŠ Miklavž na Dravskem polju

TOMBSTONE

»I never really liked funerals, not because of the content but because of the people. I wish only the people who were sad about the death would come to them. Sadly that's not the case, there are the people who are happy about the one who died, there are those who come to funerals only to see who else is there and the weird ones who make wild theories and conspiracies about the life of the dead. I wonder who is going to come to their funerals?«

Those were the thoughts running through the mind of Michael Ember while walking to highschool, looking as if he doesn't believe his own words. Always in his own thoughts, always out of his world.

That is also the reason why he was bullied in school, the strange thing is he never paid much attention to it, or get hurt by their words, and this cloudy day was no different. Arriving to school he was greeted with the same nickname he was given in the 1st year/grade.

There comes Dead Mike! Killed any animals lately?« His response always the same. Nothing. He passes them by as if he doesn't hear nor see them and that might as well be true. Every day he is teased with death references yet not a single one bothered him. Why? That's something everyone was wondering about.

They thought it might be because he is a son of a gravekeeper of this small town.

They were wrong, but didn't realise that back then.

Eyes pierced through him as he was walking through the hallway/corridor trying to get to the classroom.

Always seen, yet never noticed.

Now he made it safe to his seat waiting for professor to arrive, waiting for yet another boring lesson, waiting for the end of the day before it even started. Little did he know that his life will soon be turned upside down and he will start to appear out of the darkness.

It happened because of a person. On that same cloudy day with the same boring setting a miracle was being born.

»Class I would like to introduce you to a new student« That's what the teacher said before a red haired girl known to no one entered the room. »This is Lisa Green she will be joining you from today on. I would like for all of you to be nice to her and help her around school grounds.«

The class overwhelmed by someone else joining them accepted her without a second thought. Michael on the other hand didn't pay much attention. Yet again deep in his thoughts. Weeks passed and a few things changed, the class got used to the new student and she started to feel comfortable. At that point she got curious. »Hey do you guys know what's up with him?« She pointed at Michael. »Oh him? He's weird no body really knows what's wrong with him, but he refuses everything to do with us so we just leave hi malone.«

That fact shocked her and that just raised more curiosity over Michael. That is why she tried talking to him. It's because of her he finally started to understand the world he is living in and she was the first person who noticed. Shame that wasn't enough.

Blaž Jakljevič, 1. letnik
Srednja ekonomska šola